

MUNKKA 75

Näin juhlat tehtiin

Sisällys:

Pääkirjoitukset	4	Pääjuhlapäivä	43
Ajankohtaista senioriasiaa	6	• Juhlajumalanpalvelus	43
Juhlavalmistelut	8	• Pääjuhla	48
Yksityiskoulutapaaminen	19	• Vuoden Munkkalainen	59
Juhlat numeroina	20	• Mestaruusviirien paljastaminen	60
Juhlaviikon ohjelma	21	• Iltajuhla Kalastajatorpalla	62
Oppilaan päivä	22	Painotuotteet	70
• Juhlakakkukilpailu	24	Lehtileikkeet ja muu kirjallinen materiaali	72
Senioripäivä	26	Valokuvakilpailun satoa	79
Koulun päivä	30		
Oppilaiden ja henkilökunnan juhla	34		
• Juhlaohjelma	34		
• Kurkistus kulissien taakse	40		
• Sepeleiden lasku edesmenneiden rehtoreiden haudoille	42		

MUNKKA 75 – Näin juhlat tehtiin

Tämä lehti on kertomus matkasta, joka alkoi vuosia sitten. Munkkiniemen yhteiskoulu juhli 75-vuotista taivaltaan marraskuussa 2013, ja juhlaviikon suunnittelu alkoi useita vuosia aiemmin.

Viimeiset pari vuotta eteenpäin on menty täyttä höyryä. Lukemattomien työtuntien ja suuren tekijäjoukon yhteistyön tuloksena syntyi upea juhlaviikko, jota kelpaa muistella. Seuraavilla sivuilla juhlien tekijät ja juhlavieraat kertovat kokemuksiaan matkan varrelta kuvin ja sanoin.

Suuri kiitos kaikille juhlajärjestelyihin, juhliin sekä tämän lehden tekoon osallistuneille!

Riina Meilo ja Kimmo Järvinen
toimitus

Kuvat: Hyvän Työn Konttori, koulun kuva-arkisto ja seniorit

Työtä ja juhlaa

Munkka on juhlinut jälleen kerran. Taakse jääneet koulumme 75-vuotisjuhlat asettuvat aikaisempien polvien järjestämien perinteikkäiden juhlien kunniakkaaseen jatkumoon. Taas on soitettu, laulettu ja näytelty. On naurettu ja yhdessä koettu nostalgiaa. On pidetty puheita ja aplodeerattu raikuvasti. On julkaistu historia ja matrikkeli lisäämään yhteistä tietoisuuttamme. On kohdattu ystävä, hengenheimolainen – munkkalainen. Olemme juhlineet, koska siihen on ollut erinomainen syy: Munkkiniemen yhteiskoulu ja meidän yhteinen historiamme.

Juhlaa edeltää työ.

Näitä juhlia suunniteltiin ja valmisteltiin ainakin seitsemän vuotta. Yksikään valmisteluihin mukaan pyydetystä ei kieltäytynyt kutsusta. Joukkoon liittyi monia. On erittäin vaikeaa tarkasti arvioida järjestelijöiden lukumäärää. Ainakin 200 heitä on ollut, enemmänkin.

Näitä juhlia on ollut hauska tehdä. Ainutlaatuiseksi valmistelun on tehnyt kollektiivinen into ja tahto toteuttaa jotakin ikimuistoista. Voimia meille kaikille antoi kokemus siitä, että päämäärä on yhteinen ja että rinnalla kulkevaan voi luottaa myös vastoinikäymisen hetkellä.

Juhlavalmistelussa oli useita aikatauluja. Ensin herätettiin historioteoksen kirjoittamisprojekti. Sitten päätettiin juhlapäivä ja tiedotettiin siitä vuosien ajan. Matrikkelin valmisteluun tarvittiin myös vuosia. Pääjuhlan ohjaaja saatiin helposti innostumaan vastuunkantajaksi. Historioteoksen käsikirjoituksen saattaminen painokuntoon tapahtui työryhmässä: kommentointi, oikoluku, kuvatoimitus ja taitto olivat mittava ponnistus. Seniorit perustivat juh latoimikunnan, ja Torpan

iltajuhla alkoi saada muotoaan. Kesän jälkeen valmistelijajoukko kasvatettiin täyteen laajuuteensa. Kaikki nostivat rimansa korkealle ja ylittivät sen ilmapasti.

Koitti marraskuu 2013. Kouluun rahdattiin 14 kuoromalavalla lähes kuusi tonnia Munkka-aiheisia kirjoja. Kaikki oli valmista, ja juh laviikko saattoi alkaa. Oppilaan päivä, senioripäivä, koulun historian päivä ja sitten varsinaiset juhlat. Lauantai 9.11. oli pitkä päivä – 16 tuntia juh lia ja tapahtumia. Kyllä kannatti.

Juhlan jälkeen on taas työn vuoro.

Työ liittää meidät lujin sitein yhteiskuntaan, se on tapa ja tottumus. Työ muuttuu arvoksi, kun tahtomme ja toimintamme kautta haluamme palvella ja tuottaa hyvää omalle yhteisöllemme: ystäväpiirille, perheellemme, koulullemme, kotikaupungillemme, isänmaallemme tai jollekin vielä laajemmalle joukolle lähimmäisiämme.

Aki Holopainen, rehtori
Munkan ylioppilas vm 1982

Senioritoiminta - pitkä ja ainutlaatuinen perinne

MYK:n senioritoiminta on ainutlaatuista koko koulu-
maailmassa ja on antanut oman leimansa koulutyölle
jo vuosikymmenten ajan. Koulu on aloittanut toimin-
tansa vuonna 1938, ja senioritoiminta oli aktiivisena jo
kymmenvuotisjuhlien yhteydessä. Virallisesti yhdistys,
Munkkiniemen yhteiskoulun seniorit ry, on perustettu
helmikuussa 1953, joten yhdistys täytti 60 vuotta sa-
maan aikaan kuin koulu täytti 75 vuotta.

Koulun 75-vuotisjuhlien yhteydessä saatiin taas todis-
taa seniorien aktiivisuus ja kiinnostus omaan opinah-
joonsa vuosien ja vuosikymmenten jälkeen koulutyön
päättymisen jälkeen. MYK-senioreita on jo hyvän
matkaa yli 11 000. Koululla on tiedossa noin puolen
heistä osoitetiedot, joita hyödyntäen lähetettiin kut-
sukirje juhlatilaisuuksiin. Joka viides kutsun saanut
vastasi myöntävästi ja osallistui johonkin juhlatilaisuus-
tilaisuuksista. Tärkein senioritapahtuma oli tietysti lau-
antaina 9.11. pidetty iltajuhla, joka täytti Kalastajator-
pan ilman, että erityistä mainontaa tai markkinointia
tarvitsi tehdä. Meitä senioreita oli Torpalla noin 1100.
Hieno!

Mistä aktiivinen senioritoiminta juontaa juurensa tai
ammentaa voimansa? Se on tietysti se kouluhenki, eli
munkkalaisuus, mutta mitä se on? Jokaisella meistä on
toki oma henkilökohtainen tunteemme munkkalaisuus-
den sisällöstä, mutta on siinä varmasti jotakin kaikille
yhteistäkin. Sanoisin, että siihen kuuluu ainakin mo-
nenlainen aktiivisuus koulussa ja/tai koulun ulkopuo-
lella, kaverista ja yhteisöstä välittäminen sekä sopiva

pilke silmäkulmassa – asiat ja tilanteet otetaan tosis-
saan, mutta ei vakavamielisesti. Yksi tekijä, joka meitä
kaikkia senioreita yhdistää, on ylpeys munkkalaisuus-
destamme.

Yhtenä senioritoiminnan tavoitteena on entistäkin
enemmän saattaa senioreiden kokemukset ja osaami-
nen käytettäväksi koululle, joka valmistelee koululaisia
yhteiskunnan aktiiveiksi jäseniksi ja hyviksi senioreik-
si. Lue tarkemmin Ajankohtaista senioriasiaa -sivulta,
kuinka voit auttaa tämän tavoitteen saavuttamisessa.

Kiitos kaikille juhlatilaisuuksiin osallistuneille ja erityi-
sesti kaikille juhlatilaisuuksia järjestäneille!

Antti Kaihovaara
Senioriyhdistyksen puheenjohtaja

Ajankohtaista senioriasiaa

Anna kokemuksesi ja osaamisesi koulun käyttöön

Koulu toivoo saavansa senioreita puhujiksi auttamaan opetustyössä. Aiheet voivat olla laidasta laitaan miltä tahansa työelämän, elämän tai opiskelun alalta. Yksittäisiä puhujia ”vaivaamme” kerran tai toistuvasti – omasta halustasi riippuen, ei kuitenkaan yhtä useampaa kertaa vuodessa. Voit ilmoittautua mukaan liittymällä verkkosivuilla postituslistalle ”Senioripuhuja”. Lisätietoja voit kysellä yhdistyksen puheenjohtajalta tai lähettämällä sähköpostia info-osoitteeseen. Puhujapankissa mukana oleminen ei ole vielä sitoutuminen puhumiseen, vaan puhetapahtumasta sovitaan kanssasi etukäteen joka kerta erikseen.

Tarinoita ja valokuvia kouluun liittyen

Mitä muistat kouluajasta? Onko mielessäsi jokin/joitakin mukavia tarinoita koulutyöstä tai koulukavereiden kanssa vapaa-ajalta? Mitä munkkalaisuus mielestäsi on ja mitä se sinulle merkitsee?

Senioriyhdistys julkaisee vuosittain painettua Senioriviestiä (jatkossa myös sähköisenä versiona), johon toivomme teiltä kaikenlaisia - ja minkä mittaisia tahansa – kirjoituksia/muisteloita. Tarinat voivat olla miltä ajanjaksolta tahansa, 50-luvulta tai vaikka 75-vuotisjuhlista. Lähetä kirjoituksesi sähköpostilla tai postitse. Lisätietoja saat yhdistyksen hallituksen jäseniltä.

Toivomme koulun historia-arkistoon ja Senioriyhdistyksen eri julkaisuihin mukaan myös valokuvia koulusta, koulutyöstä, senioritoiminnasta ja kouluaikaisista harrastuksista. Jos sinulta sellaisia löytyy, ota yhteyttä Senioriyhdistykseen. Emme julkaise mitään kuvia ilman ennakkoon antamaasi lupaa. Kaikki kuvat ovat meille arvokkaita, niin 70 vuotta vanhat kuin tällä vuosituhannella otetut.

Uudet verkkosivut ja viestintä

Senioriyhdistyksen uudet verkkosivut avattiin juuri ennen koulun 75-vuotisjuhlia. Pyrimme keräämään sinne kaikki oleelliset tiedot yhdistyksen toiminnasta. Sivuilta löydät uusimmat senioriuutiset ja saat tiedon tulevista tapahtumista, ja voit siellä liittyä myös postituslistalle. Osoitteen löydät tämän osion lopusta.

Oppilasmatrikkelin ja historiateoksen myynti

Suuren suosion saaneita teoksia Munkasta maailmalle – Munkkiniemen yhteiskoulun historia 1938–2013 ja Munkkiniemen yhteiskoulun oppilasmatrikkeli 1938–2013 on edelleen saatavilla.

Kirjoja voi tilata koulun toimistosta joko puhelimitse (puh. 09-4777 630) tai sähköpostitse (veera.hietanen@munkka.fi). Tilaus maksetaan tilille FI02 12283 00003 3694 (yksi kirja 35e, molemmat 60e – kotimaan postimaksut sisältyvät hintaan). Laitathan maksun viestikenttään oman nimesi ja tilatun kirjan/kirjojen nimen. Kirjat postitetaan koululta pikimmiten maksun tultua perille.

Haluatko mukaan senioritoimintaan?

Jos haluat olla aktiivisemmin mukana senioritoiminnassa, ota yhteyttä hallituksen jäseniin tai lähetä sähköpostiviesti. Yhdistyksen yhteystiedot näet tämän osion lopussa.

Vuosikokous

Senioriyhdistyksen sääntömääräinen vuosikokous pidetään koululla keskiviikkona 12.3.2014 kello 18. Kaikki yhdistyksen jäsenet ovat tervetulleita kokoukseen. Kokoukseen pyydetään ilmoittautumaan ennakkoon yhdistyksen sähköpostiin kahvitarjoilun mitoittamisen vuoksi. Kaikilla jäsenmaksun maksaneilla on kokouksessa äänestys- ja puheoikeus.

Jäsenmaksut ja stipendirahasto

Vuoden 2014 jäsenmaksu on 15 euroa. Toivomme mahdollisimman monen teistä sen maksavan, jotta pystymme jatkossakin mm. tuottamaan ja postittamaan Senioriviestejä, ylläpitämään verkkosivustoa ja järjestämään monenlaisia senioritapahtumia sekä -tapaamisia.

Senioriyhdistys jakaa vuosittain rahallisia stipendejä koulutyössä ansioituneille opiskelijoille ja resurssien salliessa osallistuu myös muunlaiseen tukitoimintaan. Jäsenmaksun ohella voit tukea myös stipendirahastoa haluamallasi summalla.

Maksut maksetaan Munkkiniemen yhteiskoulun seniorityön tilille FI66 1021 5000 1715 30. Muista kirjoittaa viitekenttään oma nimesi ja mainita, minkä/mitkä maksut maksat.

Seuraava Senioriviesti (Nro 20)

Järjestyksessään 20. Senioriviesti on suunnitelman mukaan ilmestymässä loppuvuodesta 2014. Jos haluat saada sen postitse etkä ole sitä aiemmin saanut, lähetä yhteystietosi joko sähköpostilla tai postitse. Jos haluat Senioriviestit sähköpostilla, liity verkkosivuilla postituslistalle.

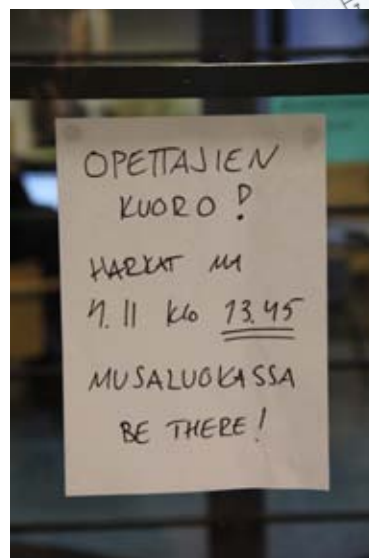
Senioriyhdistyksen yhteystiedot

Verkkosivut	www.munkkaseniorit.fi
Sähköposti	info@munkkaseniorit.fi
Postiosoite	Munkkiniemen yhteiskoulu, Senioriyhdistys, Laajalahdentie 21, 00330 Helsinki
Puheenjohtaja	Antti Kaihovaara (yo -77), antti.kaihovaara@luukku.com , 0400-445916
Varapuheenjohtaja	Suvi Kalela (yo -68), suvi@kalela.fi , 040-5801043
Jäsenrekisterivastaava	Päivi Wickström (yo -67), paivi.wickstrom@gmail.com , 0400-902209
Verkkosivuvastaava	Elina Leskinen (yo -72), elina.leskinen@helsinki.fi , 050-4150327
Senioriviestivastaava	Kari Leppänen (yo -78), kari.leppanen@leppanenarkkitehdit.com , 050-3041515
Historiavastaava	Tom Hynninen (yo -53), tom.hynninen@kotiposti.net , 0400-305197

Juhlavalmistelut

Sanomalehti vanhennettiin teellä värjäämällä pääjuhlan esitystä varten.

16 40
KANSALLIS KIRJASTO

VALOKOPIOTILAUS MIKROFILMAINEISTOSTA
FOTOKOPIABESTÄLLNING AV
MIKROFILMMATERIAL

TILAAJA/BESTÄLLARE: Kans. Nummenpää

Nimi/Namn: Kans. Nummenpää

Osoite/Address: 43376395

Puhelin/Telefon: Munkkiniemi - Helsinki 21

Maksaja ja laskutusosoite/Betalare och betalningsadress: 00330 Helsinki

Nimi/Namn: Kans. Nummenpää

Osoite/Address: Kans. Nummenpää

Maksutapa/Betalning: 00330 Helsinki

☐ kateinen/kontant

☐ laskutus/fakturerings

Päiväys/Datum: 16.11.2012

S-posti/E-post: Kans. Nummenpää

Y-tunnus/FO-nummer: 00330 Helsinki

Toimitustapa/Leverans: 00330 Helsinki

☐ noudetaan/avhämtras

☐ postilähetyks/skickas med post

Allekirjoitus/Underskrift: Kans. Nummenpää

KOPIOITAVAN AINEISTON TIEDOT/MATERIAL SOM SKALL KOPIERAS

Julkaisun nimi/ Utgivningens namn	Päiväys/ Datum	Nr/ Nr	Sivu/ Sida	Päälä/ Påst	Späil/ Spalt
1. <u>Helsingin Sanomat</u>	<u>3.5.1959</u>	<u>135</u>	<u>A3</u>		
2. <u>Helsingin Sanomat</u>	<u>11.4.1959</u>		<u>A3</u>		
3. <u>Helsingin Sanomat</u>	<u>11.4.1959</u>		<u>A3</u>		
4. <u>Helsingin Sanomat</u>	<u>11.4.1959</u>		<u>A3</u>		
5. <u>Helsingin Sanomat</u>	<u>11.4.1959</u>		<u>A3</u>		
6. <u>Helsingin Sanomat</u>	<u>11.4.1959</u>		<u>A3</u>		
7. <u>Helsingin Sanomat</u>	<u>11.4.1959</u>		<u>A3</u>		
8. <u>Helsingin Sanomat</u>	<u>11.4.1959</u>		<u>A3</u>		
9. <u>Helsingin Sanomat</u>	<u>11.4.1959</u>		<u>A3</u>		
10. <u>Helsingin Sanomat</u>	<u>11.4.1959</u>		<u>A3</u>		

Laskelma/Priskalkyl (Kirjasto täyttää/hyll)

Koko/Storlek	Kpl/St	ä €
<u>A3</u>	<u>3</u>	<u>3</u>
<u>postmaksu</u>		

Tilauksen vastaanottanut/
Beställning mottaget av

Artikkelin nimi/
Artikelnas namn

Oppiaine /
Munkkinämen / Koko

Yhteensä

Yhteensä (nimi ja puh):
namn och tel.):

24043

Munkasta maailmalle – Munkkiniemen yhteiskoulun historia 1938–2013 – teoksen toimittaminen oli pitkä prosessi. Tässä julkaisutoimikunta kokoontuu 31.1.2013 (kuvassa vas. Kaisa Nummenpää, Anu Eloranta, Aki Holopainen, teoksen kirjoittaja Jari Salminen, Päivi Wickström ja Jorma Rytönen).

Koulun historiaa esiteltiin vitriineissä.

Harjoitukset 8.10.2013

Uusi neuvotteluhuone muuttui hetkeksi postikeskukseksi.
Kuvassa oppilasmatrikkelin ja historiategon postitusurakkaa
valmistelelee opintosihteeri Katja Koskenvuo.

Yksityiskoulutapaaminen 4.10.2013

Yli 500 yksityiskoulujen
henkilökunnan jäsentä eri
puolilta Suomea kokoontui
koulullemme juhlimaan
Munkka-hengessä.

Juhlat numeroina

Toukokuussa 2013 postitettiin noin 5000 kappaletta Munkka juhlii - kuinka osallistun -tiedotetta ja Senioriviestiä. Tämän lisäksi pääjuhlaan lähetettiin vielä erikseen noin 250 kutsua. Historiateoksen ja oppilasmatrikelin julkaisutilaisuuksiin lähetettiin 130 kutsua.

Pääjuhlan ohjelmalehtisiä painettiin 1200 kappaletta ja perjantain Oppilaiden ja henkiökunnan juhlan julisteita kuusi kappaletta.

Historiaa, oppilasmatrikkeliä ja Juhlaviestä painettiin yhteensä 6000 kappaletta, 2000 kappaletta kutakin. Yhteensä nämä painoivat noin 5790 kg, ja kuljetusta varten tarvittiin 14 kuormalavaa.

Juhlajulkaisuja varten skannattiin 4686 kuvaa. Oppilasmatrikkeliin tuli 1445 kasvokuvaa ja 11 421 nimeä.

Koulun lipusta otettiin historiakirjaa varten 55 kuvaa, joista lopulliseen kirjaan valittiin yksi.

Historiaa ja oppilasmatrikkeliä on tämän mennessä painoon postitettu eri puolille Suomea 525 kappaletta.

Postimerkkejä, joissa on koulun kuva, painettiin 550 kpl.

Senioripäivänä koululla vieraili 11 koulun entistä oppilasta kertomassa kouluajoistaan ja urapoluistaan.

Vitriinien juhlanäyttelyssä oli esillä muun muassa kilkkejä yksi kappale ja rehtorin t-paitoja kolme kappaletta.

Kirjastonhoitaja piilotti syyskuussa ympäri koulua kolme suklaalevyä (Kyläkaupan OnnenTähti, Salmiakkisuklaa, Fazerin Sininen) hätätapauksia varten. Viimeinen niistä (Fazerin Sininen) löytyi joulukuussa.

Ensimmäiset valmistelutyöt tehtiin seitsemän vuotta sitten. Yritimme laskea valmisteluihin tarvittujen kokousten (satoja) ja sähköpostien (tuhansia) yhteismäärää. Emme onnistuneet. Pelkästään Senioriyhdistyksen juhlatuimikunnalle kertyi n. 7800 sähköpostia, 1440 riviä kokousmuistioita ja noin 500 työtuntia. Myös ainakin yksi kannettavan tietokoneen akku laukesi kesken kaiken.

Pääjuhla vaati 30 käsikirjoitusversiota ennen kuin sai lopullisen muotonsa. Juhlassa nähdystä PowerPoint-kuvasarjassa oli 195 kuvaa.

Yhdeksän mestaruusviiriä nostettiin liikuntasalin kattoon koulun koripallojoukkueiden saavuttaman menestyksen kunniaksi.

Juhlasalin näyttämönreunaa koristi yksityiskoulutapaamisessa 75 viinipunaista kallunaa ja pääjuhlassa 24 viinipunaista kallaa. Iltajuhlaa Kalastajatorpalla koristi 500 ilmapalloa.

Eri tilanteisiin tarvittiin 25 kukkakimppua, kolme hautaseppelettä ja kaksi istutettua viherkasvia.

Pääjuhlan ohjelmanumeroissa tarvittiin mm. 11 koripalloa, kahdeksan cd-levyä, muutama peruukki, 35 hiuspinniä, noin 50 erilaista vaatekappaletta, yhdet tanssiharjoituksissa revenneet farkut, kaksi taskulamppua, pari uutta harmaata hiusta ohjaaville opettajille ja aika monta ”shhh, nyt hiljaa” -komentoa esiintymisvuoroa odottaville oppilaille.

Ennen kaikkea kuitenkin valtavasti onnellisia hymyjä ja ansaittuja kiitoksia juhlan päätyttyä!

Marraskuussa kaikki oli valmista,
ja varsinainen juhlaviikko saattoi alkaa!

MUNKKA 75 – juhlaviikon ohjelma

Historiateoksen ympärille koottu näyttely on esillä koulun vitriineissä.

Oppilaan päivä ti 5.11.

Juhlaviesti 2013 -lehden julkistaminen
kakutalpaailu oppilaille
Hille! Tokaierin konsertti

Senioripäivä ke 6.11.

Munkkiniemen yhteiskoulun oppilasmatrikeli 1938–2013 -kirjan julkistaminen
seniitit vierailevat oppitunneilla

Koulun päivä to 7.11.

Munkasta maailmalle – Munkkiniemen yhteiskoulun historia 1938–2013 -teoksen julkistaminen
kirjan kirjoittaja, tutkija, dosentti, yliopistonlehtori Jari Salminen luennoi

Oppilaiden ja henkilökunnan juhla pe 8.11.

Pääjuhla la 9.11.

jumalanpalvelus Munkkiniemen kirkossa
huomionosoitukset koululla
pääjuhla koululla
senioreiden koripalloturnaus koululla
iltajuhla Kalastajatorpalla

Oppilaan päivä tiistaina 5.11.2013

Hillel Tokazier konsertoi.

Juhlakakkukilpailu

Senioripäivä keskiviikkona

Seniorit kävivät
kertomassa omista
koulumuistoistaan sekä
urapoluistaan.

kkona 6.11.2013

Päivi Wickström (kesk.) ja Eeva Uutela (vas.) kertoivat, että yli 11 000 entisen oppilaan tietojen kokoaminen matrikkeliin vaati välillä melkoista salapoliisityötä.

Yhtä juhlaa seniorihengessä

Koulumme on järjestänyt monia mieleen painuvia juhlia merkkipäiviensä kunniaksi. Ensimmäiset olivat kaiketi 10-vuotisjuhlat vuonna 1948. Koulun entiset oppilaat, seniorit, olivat jo silloin aktiivisena joukkona mukana – sinänsä merkittävää, kun tietää ensimmäisten ylioppilaiden valmistuneen vain pari vuotta aiemmin. Koulun senioritoiminnalla on pitkät perinteet.

Ensimmäinen juhla, johon itse seniorina osallistuin, oli 50-vuotisiltajuhla keväällä 1989, siis runsaat 10 vuotta ylioppilaaksi pääsyn jälkeen. Silloinkin juhlimme Kalastajatorpalla ja pukukoodina oli tumma puku. Juhlat ovat jääneet lähtemättömästi mieleeni, koska poistuin Fiskikseltä kesken illan. Lähdin Jorviin, sillä toisen lapsemme syntymä oli käynnistymässä. Tuleva isä oli pukeutunut sopivalla arvokkuudella tummaan pukuun. Kaikissa seuraavissa ”välijuhlissakin” olin seniorina mukana Torpan illallisilla.

Viimeisimmät juhlat, juuri pidetyt 75-vuotisjuhlat, jäivät lähtemättömästi mieleeni. Olin siinä onnellisessa asemassa, että sain olla mukana juhlallisuuksien suunnittelussa ja valmistelussa. Silloin asiat jäivät toisella tavalla mieleen ja tunnekin on vahvasti mukana. Juhlaviikon tapahtumista osallistuin lähes kaikkiin – keskiviikon senioripäivään ja oppilasmatrikkelin julkistukseen, torstain historiateoksen julkistukseen, perjantain entisten rehtorien haudoilla käyntiin ja lauantaina pääjuhlaan, koripallotapahtumaan sekä iltajuhlaan. Aivan fantastinen kokonaisuus! Senioriyhdistyksen toiminnassa lähes 15 vuotta mukana olleena voin sanoa, että 75-vuotisjuhlat ovat olleet koko tuon ajan kohokohta.

Senioripäivänä olin kertomassa oppilaille, kuinka amerikkalaisen jalkapallon peluu Suomessa sai alkunsa Munkan oppilaiden toimesta 70-luvun puolivälissä.

Meitä oli vajaa 10 senioria puhumassa eri aiheista ja päivän hyvän palautteen johdosta päätimme, että koetetaan tehdä tapahtumasta vuosittainen. Saman päivän oppilasmatrikkelin julkistustapahtuma oli kiva ja rento. Mieleen jäi ensimmäisen Vuoden Munkkalaisen, Jaakko Rauramon, puheesta hauska pikku koululaisen kirjoitus insinööreistä.

Munkasta maailmalle -historiateoksen julkistuksen puheet olivat mielenkiintoisia - etenkin Jari Salmisen esille tuoma senioritoiminnan ainutlaatuisuus koko Suomessa tuntui hyvältä ja nostatti henkeä. Koin teoksen nimen hyvin omakohtaisesti, olihan vaihto-oppilasvuosi minullekin antanut paljon eväitä tulevaan.

Pääjuhla koululla oli tyylikäs ja oman sävönsä tilaisuudelle antoi koulun hallituksen Senioriyhdistykselle myöntämän Vuoden Munkkalaisen pystin vastaanottaminen yhdessä Miika Heikinheimon ja Tom Hynnisen kanssa. Juhlan jälkeiset kahvit jäivät juomatta, kun oli kiire liikuntahallin koripallotapahtumaan. Sain päälleni 70-luvun korisjengin verkkarit ja juonsin koulun korisjoukkueiden SM-viirien paljastustilaisuuden. Kahdeksan Suomen mestaruutta ja yksi EM-hopea – sellaista menestystä ei monella koululla ole. Munkka oli näin ensimmäinen mestaruusviiriperinteen Suomessa aloittanut koulu. Jokaisesta mestaruusjoukkueesta oli joku paikalla – 1971 EM-hopeamiehistö oli yhtä lukuun ottamatta kokonaisuudessaan mukana.

Iltajuhlani oli aiempien vuosien vastaavista poikkeava, olinhan tavallaan illan isäntä yhdessä rehtori Akin kanssa. Kiersimme kaikissa saleissa toivottamassa juhlijoiille mukavaa iltaa – puheetkin olin etukäteen miettinyt valmiiksi, mutta rento ilmapiiri ja salikohtaisesti vaihteleva tunnelma muuttivat sisältöjä. Seniorimieles-

Miika Heikinheimo (kesk.) ja Tom Hynninen (oik.)
nimitettiin Senioriyhdistyksen kunniajäseniksi.
Kunniakirjat jakoi Antti Kaihovaara.

sä kohokohtana oli Pyöreän salin tilaisuus, jossa Miikalle ja Tommille luovutettiin kunniakirjat Senioriyhdistyksen kunniajäsenyyksistä – yhteensä yli 80 vuotta senioritoiminnan hyväksi. Kiitos suuresti!

Ilta tuntui jotenkin loppuvan kesken. Kaikkien kanssa ei ehtinyt kunnolla jutella (eikä drinkkejäkään niin montaa juoda – ehkä hyvä niin). Negatiivista palautetta ei tullut,

ja moni sanoi odottavansa jo seuraavia juhlia. Hyvä, että intoa ja nälkää jäi. Juhliin kannatti panostaa aikaa ja euroja, sillä seniorihenki tuntuu nyt entistäkin vahvemmalle.

Antti Kaihovaara

yo77,
senioriyhdistyksen puheenjohtaja

Koulun päivä torstaina 7.11.2013

Oppilaiden ja henkilökunnan juhla perjantaina 8.11.2013

OHJELMA

FINLANDIA-HYMNİ

Siri Alanko, Soosa Kurki, Emma Maki, Soosa Säkämäki

UPUT JA UPPULAUU

Ohjooja: Matti Peltinen

Yesna Ahukas, Ena Köhkinen, Eina Lusaia, Niku Tainio, Oiku Tulkkinen, Matias Vasujoensuu
Laulajat 7. ja 8. luokilta

TERVEILOA JUHLAAN

Tervehdyspuhe: rehtori Ali Holopainen (pe 8.11.2013)

Tervehdyslaulat: hollilaisen puheenjuhlaja Pekka Heusala (la 9.11.2013)

KUTSU KOULUUN

Opettajat: Suvi Mäkelä

MUNKAN VAKAUSVUODET

"Olipa kerran maa eläv, jonka nimi on ensimmäisen kerran mainittu asiakirjoissa vuonna 1640
Munkkalan nimenä..."

Paikallisuutia: Olli Perkkäinen

Myykkäilmiön lokuks: Anniika Korhola, Johanna Mäkinen, Eira-Katja Rähmälä, Mai Tiva

REHTORITIE

Koulun 75-vuotisen historian aikana koulua on johtanut neljä rehtoria

Koulun opettajien insinööri (pe 8.11.2013)

On helik: lauluyhtye: Myös (Anni Järvinen, Maaria Kärävaari, Eina Leppänen, Reetta Mäkinen,
Marika Tolonen) (la 9.11.2013)

REHTORIN PUHE

(pe 8.11.2013)

Ali Holopainen

TEINIHIPPISTÄ HIPPIHIN

Teinikunnan elämykset: osuivat 1950-60-luvulle.

Teinikunta: Touko Arahelki, Suvi Mäkelä, Aapo Nesi, Jereias Nurme, Matias Vasujoensuu

Tanssit: Linda Hotti, Robert Rubanovitch (Rock around the clock); Susanna Korvinen, Petteri Si
vanto (Do the Hustle); Fawaz Kyri, François Osou (Timantit on iloisia)

Nykykuvat: mediakasvatustalon valinnaisnäytelmien oppilaat

Ohjooja: Susanna Mäkelä

MUNKASTA MAAILMALLE

Munkkalaiset ovat olleet innokkaita lähtemään maailmalle. Yhteisö-oppilaskoulu ja ulkomaille
suunnitelmalliset kielikurssit ovat olleet suosituita hollilaisnuorisille.

New York, New York: Aile Moio, Rasmus Rajala, Robert Rubanovitch, Kari Viljamau

JUHLAPUHE

(la 9.11.2013)

Rehtori Tuula Tere. Aalto-yliopisto

KORIPALLOA JO VIODESTA 1948

Koulu alkoi vanhalla vedanpumppeasalla - ja ponnitit jättäivät. Vuonna 2010 Munkkalan
yhteiskoulun pihassa pystytettiin Juhana Ilomäenlin suunnittelema Vapaaheito-veistos
kunnianosoituksena urheilu- ja koripalloliiketoimille Munkkalan koulussa.

Koripallotoupe: Kaisa Antikainen, Tuomo Antikainen, Jesper Grimbögen, Mika Heinonen, Tuukka
Joukko. Ena Korinen, Jarmo Oksanen, Aukko Peltanen, Junttan Jukkasauri, Markus Rajala,
Mia Lukang

Koripallotoupe: Anu Penttinen

Ohjoojat: Tuuli Tuojanen ja koulun koulun opettajat

VUODEN MUNKKALAINEN 2014

(la 9.11.2013)

Senioryhdistys on valinnut Vuoden Munkkalaisen senioren päivä yhteistyössä koulun kanssa
vuosituhannen alusta

2001 Vuodenarvo Jouko Ruuska

2002 Politiikanveto Jouko Ruuska

2003 Puolustus, Tati Erika Mäkelä

2004 Puolustus, UT Aarno I. Kuitunen

2005 Puolustus, Eirikin Juhana Ruuska

2006 Näyttelijä Mikko Leppäkorpi

2007 Helsingin Sanomien vastaava päätoimittaja Jarmo Vakkari

2008 Koulunarvo Jarmo Vakkari

2009 Aalto-yliopiston rehtori, FT Tuula Toivola

2010 Vuodenarvoopettaja Pentti Nohynek

2011 ERI, Rehtori Arto Aarno Gougen perustajajäsen Anni Korhola-Mäkelä

2012 Puolustus, leikkisrehtori Markus Leppänen

www.munkkalainen.fi

IHMISET TEKEVÄT KOULUN

Tiedätkö, mikä on urheellinen, rehellinen, valtaakäytökäinen, sielukas ja siivonainen? Pö. Pentti on
nii parhaita!

Välillä: Aapo Isosalo, Ramona Taipale, Wilma Vainio

LAKKAISPÄIVÄNÄ

Kouluvuoden juhlanarvo: kevätjuhlat. Keväällä 2013 Munkkala sai peruskoulun päättölökaluk-
sen 177 oppilasta ja 1400 yleisöä. Koulun 191

Runo: Kaisa Nummenpää

MAAMME

Yhteiskoulu, seuran

Seuray: Vilja Savelles (pe 8.11.2013)

Ohjaajan mietteitä

Juhlan jälkeisellä viikolla löysin lokerostani virallisen asiakirjamallin mukaan taitetun lomakkeen, joka oli osoitettu ohjaaja-käsikirjoittaja Anu Pohjanoksalle ja muille Munkkiniemen yhteiskoulun 75-vuotisjuhlan toteuttajille. MYK:n seniori, ylioppilas vuodelta 1968, kiitti ikimuistoisesta juhlasta ja luonnehti juhlaohjelmaa ”hienosti ja ammattitaitoisesti toteutetuksi”. Lisäksi palautteen kirjoittajan mielestä ”juhlaohjelma limitti taitavasti kuvaa, sanaa ja musiikkia, tietoa ja tunnetta, menneen nostalgiaa ja tulevaisuuden toiveikkautta”. Erityisen kiitollinen olen juuri tästä palautteesta, koska oli hieno huomata, kuinka jo keväällä 2012 kirjatut omat tavoitteet olivat nyt todella konkretisoituneet ja löytäneet vastaanottajan.

Paperille kirjattujen tavoitteiden muuttaminen eläväksi esitykseksi vaati kuitenkin pitkän matkan ja pitkää pinnaa. Matkalle sysäävä voima oli ehdottomasti dosentti Jari Salmisen käsikirjoitus Munkan historiasta, jonka pohjalta juhlan käsikirjoituksen palaset alkoivat hahmottua. Oli selkeitä keskeisiä aineksia, jotka piti saada mukaan, kuten Munkan varhaisvuodet, koulumuotojen muutokset, kansainvälisyys, yhteisöllisyys ja koripallo. Paljon merkittävää jäi myös pois, kuten matematiikkapainotus, amerikkalaisen jalkapallon rantautuminen Munkkaan ja aktiivinen kerhotoiminta. On harmi, että kaikkea ei vain voi mahduttaa yhteen esitykseen.

Upean juhlan aikaansaaminen on mahdollista, kun sen tekemiseen osallistuu suuri joukko ihmisiä, jotka ottavat vastuuta. Kun yhdessä tehdään, voidaan sitä kutsua yhteisöllisyydeksi – ja näin Munkassa kun ollaan, varmaan myös munkkalaisuudeksi. Palautteen antajien mielestä juhla oli koulunsa näköinen – siis munkkalainen.

Projektin johtaminen ei aina ole se kiitollisin pesti pikutarkalle pilkunviilaajalle, mutta riemukkain vaihe oli

lopulta nähdä, miten hurmaavat päätähdet – lahjakkaat opiskelijamme – kehittyivät harjoitus harjoituskerralta. Kun koko ohjelmaa harjoiteltiin ensimmäistä kertaa yhdessä, uskalsin jo toivoa, että esityksessä on jotain, mitä ei ole ennen nähty.

MYK:n seniorin sanoin ”nuoret esiintyjät valloittivat raikkauksellaan ja osaamisellaan”. Suurin kiitos kuuluukin heille. Ohjaajan päällimmäiset tuntemukset näin kuukausi juhlien jälkeen ovatkin kiitollisuus ja onnistumisen ilo. Toivottavasti myös katsomoon välittyi tekemisen meininki ja tulevaisuudessa saamme innokkaita opiskelijoita mukaan uusiin juhliin ja tapahtumiin.

Anu Pohjanoksa
äidinkielen ja kirjallisuuden lehtori
Munkka 75 –juhlan käsikirjoittaja ja ohjaaja

kerran..

Yli 10 vuotta koulun palveluksessa olleet palkittiin hopeisilla ansiomerkeillä.

”Joka päivä pitää sitten soida.”

Vuoden 2012 syksyllä hotelli Kalastajatorpan Siirto-
maasalin pöydässä istui väsynyt mies. Töölön yhteis-
koulun 100-vuotisjuhlallisuudet olivat ohi, ja seniorei-
den illallinen iloisesti käynnissä. Olin huojentunut ja
helpottunut. Samankaltaista hullunmyllyä ei olisi aina-
kaan kymmeneen vuoteen edessä. Olin väärässä.

Tänä syksynä hyppäsin Munkan juhla valmisteluihin
mukaan kuin liikkuvaan junaan. Suunnitelmat juhla-
viikon tapahtumista ja itse pääjuhlasta olivat hyvällä
mallilla ja kokonaisuus huolellisesti mietitty, joten se
helpotti oman osuuteni tuottamista. Pääjuhlan lisäksi
koko edeltävä viikko sisälsi erilaisia juhluvuoteen liit-
tyviä tapahtumia, ja tiedustellessani alkusyksystä töihin
tullessani rehtorilta, mitä minulta odotetaan kyseisellä
viikolla, Holopainen vastasi: ”Joka päivä pitää sitten
soida.”

Koko juhla viikon tapahtumien musiikkien suunnitte-
lussa pyrin tuomaan ilmi mahdollisimman hyvin kou-
lun monipuolisuutta ja historiaa sekä sitä ainutlaatuista
munkkalaista yhteisöä, johon olin saanut juuri itsekin
liittyä.

Itse pääjuhla oli vaikuttava kokonaisuus, jossa kou-
lun vahva identiteetti tuotiin draaman, runouden,
musiikin, liikunnan ja tanssin keinoin esille juuri niin
monipuolisena ja hienona kuin se ansaitseekin. Täysi
salillinen juhluvieraista, senioreita ja ystäviä sai kokea
mahtavan tunnepitoisen kokemuksen lahjakkaiden

nuorten munkkalaisten esittämänä.

Vuoden 2013 syksyllä hotelli Kalastajatorpan Siirto-
maasalin pöydässä istui väsynyt mies. Munkkiniemen
yhteiskoulun 75-vuotisjuhlallisuudet olivat ohi, ja seni-
oreiden illallinen iloisesti käynnissä. Olin huojentunut
ja helpottunut. Samankaltaista hullunmyllyä ei olisi ai-
nakaan kymmeneen vuoteen edessä.

Musiikki on kasvattajista paras. Rytmii ja harmonia löy-
tävät tiensä sielun salaisimpiin sopukoihin. (Platon)

Musiikki ilmaisee sen mitä ei voi pukea sa-
noiksi, mutta mitä ei voi jättää lausumatta.
(Victor Hugo)

Ville Sumelles
musiikin lehtori

Stomp-koripalloesityksen tekemisestä

Eräänä aamuna liikunnanopettaja Mika Riissanen tuli kertomaan meille, että tekisimme esityksen juhlaa varten. Mika näytti meille videota koripalloesityksestä ja pyysi meitä tekemään samantapaisen.

Aloitimme harjoittelun jo keväällä ja tapasimme samalla meidän koreografimme Anu Penttisen. Harjoiteleminen oli mukavaa, mutta pelkäsimme aluksi, että esityksestä tulisi huono. Kun jatkoimme harjoittelua, saimme samalla lisää itseluottamusta ja aloimme ajatella positiivisemmin esityksestä.

Esiinnyimme ensimmäistä kertaa kenraaliharjoituksissa pienelle yleisölle, joka koostui muista esiintyjistä. Oppilaiden juhlassa alkumme oli vähän heikko, kun

pomputimme eri rytmissä ja jännitimme esitystä aika paljon. Pääjuhlassa esiinnyimme todella hyvin ja saimme raikuvat aplodit, niin kuin oppilaidenkin juhlassa. Esittäminen entisille Munkan koristähdille ja muille vieraille oli todella siisti kokemus.

Kaiken kaikkiaan koko tapahtuma oli erittäin hauska ja uskon, että muutkin kaverit nauttivat siitä. Saimme paljon kehuja ja kiitoksia Mikalta ja yleisöltä.

Aakko Petersen
8.-luokkalainen

Kurkistus kulissien taakse

Oppilaskuntaa edustamassa

Olin itse todella monella tavalla mukana Munkan 75-vuotisjuhlissa. Juhlaviikolla lukion oppilaskunnan hallituksen vastuulla oli järjestää Oppilaan päivänä pientä tekemistä välitunneille. Minun vastuulleni kuitenkin jäi kuvittaa mainokset Koulun päivän pukeutumistestimestä, jolloin kaikkien oli tarkoitus pukeutua 30–80-lukujen tyyliin. Itse juhlissa toimin lippuvartiossa, joka käynnisti juhlan arvokkaalla, perinteisellä ja Munkkaan täydellisesti sopivalla tavalla. Olen ollut lippuvartiossa kolmen vuoden ajan, ja minusta oli upeaa saada olla mukana näin upeassa juhlassa, sillä se oli aivan ennen kokematon.

Perjantai alkoi osaltani Helsingin Sanomien haastattelulla, josta minun piti kiiruhtaa oppilaille ja koulun henkilökunnalle tarkoitettuun juhlaan. Juhlan jälkeen kaksi edustajaa sekä lukion että peruskoulun hallituksista lähti käymään kahden edellisen rehtorin, Ilmari Koskimiehen ja Jussi Saukkosen, haudoilla Honkanummella kunnioittamassa heidän muistoaan. Laskimme edesmenneiden rehtoreiden haudoille seppeleet ja muistelimme heitä tarinoiden muodossa. Honkanummen jälkeen ajoimme takaisin Munkkiniemeen sankarihaudoille, jossa myös laskimme seppeleen.

Lauantaina osallistuin Munkkiniemen kirkossa pidettävään Jumalanpalvelukseen kolehdinkerääjänä. Kirkolta matkani jatkui Munkkaan valmistautumaan senioreille pidettävään juhlaan, jossa myös Vuoden Munkkalainen –palkinto jaettiin. Illalla osallistuin Kalastajatorpalla pidettyyn juhlaan ainoana nykyisenä opiskelijana. Iltajuhla Kalastajatorpalla oli unohtumattomin kokemus kaikkien näiden kuuden vuoden aikana, jotka olen opiskellut Munkassa. Juhlissa oli erinomainen tunnelma, ja olen täysin varma, että jokainen paikalla ollut nautti olostaan täysin rinnoin.

75-vuotisjuhlaviikko oli kaikin puolin todella onnistunut, ja olen kuullut siitä pelkkää positiivista palautetta. Minusta oppilaat oli otettu juhlaviikon aikana erittäin hyvin huomioon, sillä meillä oli kakkukilpailu, yhtenä päivänä normaalia pidemmät välitunnit, saimme senioreiden vierailuilla kuulla heidän ammasteistaan ja ruuat olivat koko viikon ajan todella hyviä, varsinkin perjantaina. Jo ennen kuin juhlat olivat päättyneet, aloin odottaa koulun 100-vuotisjuhlia. Näin, kuinka paljon seniorit nauttivat juhlatapahtumista, ja haluan itse kokea samanlaisen tunteen.

Veera Ahokas

lukion oppilaskunnan hallituksen
puheenjohtaja 2013

Seppelaiden lasku edesmenneiden rehtoreiden haudoille

Lauantai 9.11.2013

Päivä alkoi juhla jumalanpalveluksella Munkkiniemen kirkossa (liturgi Miika Heikinheimo ja saarna Raili Heikinheimo).

Onnea 75-vuotiaalle!

Pekka Heusalan tervehdyssanat

Arvoisa juhlayleisö,

yksityiskoulun ylläpito perustuu kansalaisaktiivisuuteen. Koulun ylläpitäjän hallinnossa vapaaehtoistyötä tekevät oppilaiden vanhemmat haluavat antaa panoksensa koulutyöhön ja näin turvata laadukkaan koulutyön toimintaedellytykset.

Käytännössä tämä työ kulminoituu kouluyhteisön hallitukseen, joka valvoo ja ohjaa koulun toimintaa ja operatiivista johtoa.

Hallituksen kokoonpanossa pyritään varmistamaan mahdollisimman laaja kontaktipinta yhteiskuntaan. Eri alojen edustajat tuovat kokemusta ja tietämystä, joka rikastuttaa työskentelyä. MYKillä on vuosien saatossa ollut erinomainen kyky houkutella hallitustyöhön kyvykkäitä henkilöitä.

Arkisen koulutyön menestyksen takuuhenkilöinä ovat kuitenkin rehtori ja opettajat. Myös näiden avainhenkilöiden valinnassa MYK on ollut ”onnekas” – tai olisiko parempi sana ”määrätietoinen”.

MYK on ”koulu keskellä kylää”. Moni tuttavapiiriini kuuluva henkilö ja heidän lapsensa, omanikin, ovat käyneet tätä koulua. MYK on paikkakunnan mielenkiinnon ja arvostuksen kohde.

MYKiä ei ole keksitty eilen, vaan se on pitkäaikaisen ja määrätietoisen kehitystyön tulos. On ollut ilo olla mukana vaikuttamassa jatkumoon, osaltani jo 23 vuoden ajan. Ja on ilo nähdä teidät kaikki täällä juhlistamassa MYKin 75-vuotista taivalta.

Koulun ylläpitäjän, Munkkiniemen yhteiskoulun kannatusyhdistyksen, puolesta toivotan kaikille lämpimästi tervetuloa.

Pekka Heusala
Hallituksen puheenjohtaja

Munkkiniemen yhteiskoulun kannatusyhdistyksen hallitus

Pääjuhla

Rehtori Aki Holopaisen puhe pääjuhlassa 9.11.2013

Arvoisat kutsuvieraat, hyvä juhlaväki, munkkalaiset,

Munkkiniemen yhteiskoulu syntyi sodan aattona. Taloudellisten resurssien puute, muutostilassa oleva yhteiskunta eivätkä edes kansainväliset myrskyt kyenneet lannistamaan uskoa tulevaan. Munkkiniemeen muutti sivistynyttä väkeä, joka arvosti koulutusta. Vanhemmat halusivat tarjota yhdyskunnan jatkuvasti laajenevalle lapsijoukolle mahdollisuuden oppikoulusivistykseen omalla kotiseudullaan. He ottivat aloitteen omiin käsiinsä ja päättivät perustaa paikkakunnan suomenkielisen väestönosan tarpeeseen yksityisen oppikoulun, Munkkiniemen yhteiskoulun. Käytännön toimet uskottiin kannatusyhdistyksen hallituksen puheenjohtajan Eino Hirvosen ja rehtori Ilmari Koskimiehen käsiin. Hankittiin toimilupa, järjestettiin tilat, palkattiin opettajat ja valittiin oppilaat.

Kaikkina aikoina koulutuksen järjestäjien ensimmäisenä huolena on ollut asianmukaisten tilojen hankkiminen koulutoiminnalle. Tässä suhteessa Munkkiniemen yhteiskoulu on elänyt onnellisten tähtien alla.

1940-luvun lopulla käynnistettiin hanke omien tilojen rakentamiseksi tälle Laajalahdentien tontille. Aineluokkajärjestelmään perustuva rakennusprojekti toteutettiin kahdessa vaiheessa rehtori Saukkosen ja hallituksen puheenjohtajan J.E. Mäntylän johdolla.

Rakentamista jatkettiin vuosituhannen vaihteessa. Koulumme hallituksen pitkäaikaisimman puheenjohtajan, teollisuusneuvos Pekka Heusalan johdolla valmistui mittava laajennus- ja peruskorjaushanke. Taloudelliset resurssit tälle koulurakennushankkeelle turvasi Helsingin kaupunki, mistä olemme kiitollisia.

Tilakysymyksen ohella koulun johdon toinen perustehtävä on ammattitaitoisen opettajakunnan rekrytointi. Tässäkin suhteessa Munkkiniemen yhteiskoulussa on eletty onnellisten tähtien alla. Niin nykyään kuin aikaisempinakin vuosikymmeninä tässä talossa on työskennellyt lukuisia ammattitaitoisia, taloon sitoutuneita ja persoonallisia opettajia.

Koulun lukuvuosi noudattelee ulkoisilta puitteiltaan vuodenvaihtoa, mikä aiheuttaa koulun toimintaan vahvan rakenteellisen rutiininomaisuuden. Oppitunnit, vuosiluokat sekä koulun juhlat ja traditiot seuraavat vuosi vuoden jälkeen toisiaan totutussa järjestyksessä. Syntyy odotuksia henkilöitä ja tapahtumia kohtaan. Syntyy tarinoita, joita vielä vuosikymmentenkin jälkeen muistellaan.

Koulullamme on ollut tapana kertoa oma tarinansa aina vuosijuhlien yhteydessä. Niin tälläkin kertaa. Olemme julkaisseet kaksi laajaa teosta. Koulun historian kokonaisuutensa on kirjoittanut dosentti Jari Salminen. Oppilasmatriikkin synnystä on vas-

tannut koulumme entinen apulaisrehtori Päivi Wickström. Näitä teoksia täydentää tämän päivän koulua esittelevä lehti Juhlaviesti, jonka ovat toimittaneet lehtorit Tuija Ihalainen ja Ossi Koskinen. Tämä juhla ja oppilasesitykset tuovat esiin nykymunkkalaisten näkemyksen historiastaan. Juhlan käsikirjoituksesta ja ohjauksesta vastaa koulumme äidinkielen ja ilmaisutaidon lehtori Anu Pohjanoksa.

Kaikkien edellä mainittujen henkilöiden taustoissa on työskennellyt suuri joukko koulumme juhla järjestelyihin sitoutuneita ihmisiä. Munkan tarina on hyvä, se on kertomisen arvoinen – nyt ja jatkossa. Lausun Jarille, Päiville, Anulle, Tuijalle ja Ossille sekä kaikille tukijoukkoihin kuuluville henkilöille lämpimät ja mitä parhaimmat kiitokset meidän kaikkien munkkalaisten puolesta. Ehdotan, että kiitämme heitä kaikkia raikuvilla aplodeilla.

Hyvät kuulijat.

Kuluneiden 75 vuoden aikana suomalainen yhteiskunta on teknis-taloudellisen kehityksen seurauksena muuttunut. Vastaavasti koulukin on muuttunut. Mutta samalla voidaan todeta, että eräät kouluelämän perusteet ovat säilyneet ennallaan. Lainsäätäjän määrittelemä koulun perustehtävä on edelleen sama. Koulu opettaa ja kasvattaa. Varustamme oppilaat riittävällä yleissivistyksellä, jotta he voivat pärjätä jatko-opinnoissaan ja sitten valistuneina kansalaisina vuorollaan ottaa vastuun kansakuntamme hyvinvoinnista ja menestyksestä.

Koulun työskentely on kaikkina aikoina perustunut inhimilliseen vuorovaikutukseen. Aivan olennaista on se, että oppilaiden keskinäinen yhteiselo nähdään arvokkaana ja sille jätetään tila koulussa.

- Koulun sisäisen inhimillisen vuorovaikutuksen,
- perheiden kouluun heijastuvan arvomaailman,
- oppilaiden motivaation ja kykyjen,
- opettajien ammattitaidon ja –etiikan sekä herkkyyden ja sitoutuneisuuden
- ja koulun olosuhteiden seurauksena

on muodostunut koulumme arvokkain pääoma – positiivinen ja kannustava opiskeluilmapiiri. Se on jokapäiväisen tuloksekkaan työskentelymme perustekijä. Opiskeluilmapiiri ei ole yksittäinen tietoinen päätös tai julistus. Se on syntynyt ja jalostunut vuosikymmenten aikana arkisen työnteon ohessa. Sen vaaliminen ja kehittäminen on koulun johdon ja kaikkien muidenkin toimijoiden – henkilökunnan, oppilaiden ja huoltajien – tärkeä tehtävä.

Nykyään puhutaan paljon yhteisöllisyydestä. Yhteisön, esimerkiksi perheen, tärkein ominaisuus on sen jäsenten turvallisuudentunteen ja hyvinvoinnin varmistaminen. Yhteisöt perustuvat sen jäsenten keskinäiseen huolenpitoon siten, että vahvemmat ja kokeneemmat kantavat ilman henkilökohtaisen edun tavoittelua suuremman vastuun yhteisön hyvinvoinnista.

Kouluyhteisön ominaislaatuun kuuluu huolenpidon lisäksi yhteiskunnan oppilaalle asettama työntekoon ja ponnisteluun perustuva henkilökohtaisen kehittymisen vaatimus, mikä luonnollisesti rajoittaa hänen osaltaan hetkeen sidottua vapautta.

Laajaan kouluyhteisöömme kuuluvat oppilaiden ja henkilökunnan lisäksi luonnollisesti oppilaiden vanhemmat, joiden yhteistoiminta on järjestynyt entisen naistoimikunnan, nykyisen MYYRY:n ympärille. Lisäksi oppilaiden vanhemmat osallistuvat nykyään laajasti leirikoulujen järjestelyihin. Tässä yhteydessä on mainittava erityisesti myös koulun entiset oppilaat ja Senioriyhdistys.

Omaleimaisen yhteisöllisyyden kehittäminen edellyttää toimintavapauksia. Onneksi yksityisellä koululla on tänäkin päivänä oma hallintonsa ja sen takia laajahko autonomia omasta toiminnasta päätettäessä. Munkkiniemen yhteiskoulun kohdalla tämän yksityiseen ylläpitomuotoon perustuvan autonomian takuumiehinä 1970-luvulla olivat koulun hallituksen puheenjohtajat Erkki Virkkunen ja Pentti Nurmio, hallituksen pitkäaikaisin jäsen pankinjohtaja Leo Saksala ja luonnollisesti edeltäjäni kouluneuvos Jorma Rytönen. He yhdessä muiden helsinkiläisten yksityiskoulujen rehtoreitten ja hallinnon luottamushenkilöiden kanssa puolustivat peruskoul uudistuksen aikana yksityiskoulujen perustuslaillisia oikeuksia jatkaa autonomisina kouluina tärkeää yhteiskunnallista tehtäväänsä.

Koulu on instituutio, joka muuttuu hitaasti. Koulua – sen toimintatapoja ja perinteitä – on rakennettu vuosikymmeniä. Koulu on enemmän kuin täällä tänään työskentelevä opettaja. Koulu on enemmän kuin täällä tänään opiskeleva koululainen. Identiteetiltään vahvan koulun olemukseen kuuluu ylisukupolvinen käsitys omasta ominaislaadustaan. Siitä hengestä, joka juuri nyt on vahvasti läsnä tässä juhlasalissa.

Tämä meille kaikille rakas Munkkiniemen yhteiskoulu on vuosikymmenten saatossa monessa suhteessa muuttunut. Mutta se on jokaiselle tässä salissa istuvalle seniorille sydämen asia, sellaisena kuin me sen omana aikanamme olemme kokeneet ja osaksi henkilökohtaista historiaamme hyväksyneet.

Hyvät kuulijat.

Puheeni päätteeksi haluan lukea Teille runon. Sen on kirjoittanut Munkkiniemen yhteiskoulun edesmennyt apulaisrehtori Arne Salminen - legendaarinen opettaja, kulttuuripersoona ja humanisti, joka teki elämäntyönsä tämän kouluyhteisön palveluksessa.

Runon nimi on Lähtö matkalle. Se on päivätty ja saanut ensiesityksensä 2. kesäkuuta 1994, kun juhlimme Arskan ja hänen läheisen työtoverinsa Rainer Nyholmin, Lemmyn, läksiäisiä.

Runo on kirjoitettu lahjaksi ja rakennusaineeksi tälle kouluyhteisölle. Tekstissä mainittu kirsikkapuu kasvaa edelleen koulun pihassa.

Aki Holopainen
rehtori

LÄHTÖ MATKALLE

Rakkaat ystävät,
te kaikki jotka nyt täällä olette,
ne kaikki jotka ovat ennen teitä täällä olleet,
niin myös tämä talo, nämä seinät,

me jotka lähdemme
kiitämme teitä
kirsikkapuusta,
tästä juhlasta,
tästä päivästä,
näistä vuosista,
vuosikymmenistä
jotka olemme täällä työtä tehneet,
eläneet.

Taloei rakenneta yhden sukupolven aikana,
jos se on hyvä talo.

Hyvä talo on kerrosteinen:
monet sukupolvet ovat rakentaneet sitä,
jättäneet siihen oman henkensä,
omat tunnuksensa.

Talo on talo vasta sitten,
kun se ei ole enää kiveä, lasia puuta.
Talo on talo vasta sitten,
kun kivi on muuttunut luovuudeksi,
kun lasi on kimallusta, valoa,
kun puu kasvattaa silmuja,
puhkeaa lehteen,
kukkii,
kasvaa aurinkoon.

Kun matka alkaa,
luetaan loitsu, rukous.
Matkalle lähdemme,
matkalle: avautukaa,
silmut, auringon alla.

Munkkiniemessä 2. kesäkuuta 1994

Aarne Salminen

Rainer Nyholm

Hyvä Munkkiniemen yhteiskoulun juhlaväki!

Iloiset ja lämpimät terveiseni Munkan juhlaan. Valitettavasti en pääse osallistumaan Munkan suureen juhlapäivään työkiireiden takia.

Onnitteluni myös uudelle Vuoden Munkkalaiselle!

Minulle yksi suurimmista iloista ja kunnioista aikuisiällä on ollut tulla valituksi Vuoden Munkkalaiseksi. Päästä taas Munkan koulun lavalle monen vuoden tauon jälkeen ja saada iso ”Kultainen Iso Munkki” syliini oli unohtumaton elämys.

Tahtomattakin tunnustus nostaa mieleeni monia muistikuvia, tilanteita ja tunnetiloja nuoruudestani. Koulun vaikutus nuoren ihmisen elämään on järjestyttävän suuri. Mutta täysin oma lukunsa on Munkan henki, johon sisältyy jokaisen ihmisen kunnioittaminen ja persoonallisuuksien arvostaminen, toisiin tarttuva innostus, tempausmieli, kunnianhimo ja lentävä mielikuvitus ja paljon, paljon muuta. Voin sanoa, että en mistään koulusta voisi kuvitella saaneeni parempia eväitä elämään, työntekoon ja ystävyYTEEN kuin Munkasta.

On siis todella surkeata, että kaikki nuoret eivät voi käydä Munkan koulua. Sillä Munkka on paras!

Iloinen tervehdys kaikille vanhoille opettajilleni, iso halaus kaikille hyvälle vanhoille, tai siis tosi nuorille luokkakavereilleni, juhlikaa kunnolla minunkin puolestani. Nostakaamme yhdessä maljaa joskus toiste, kuitenkin toivottavasti mahdollisimman pian.

Nautitaan elämästä ja juhlitaan aina kun siihen tarjoutuu hyvä syy, eli mahdollisimman usein! Mutta tämän päivän syy on yksi maailman parhaista: Hyvä Munkka!

Wienin Valtionoppperasta lauantaina 9. marraskuuta 2013

Markus Lehtinen
Professori, kapellimestari

Juontajana juhlassa

Osallistuin juhlaprojektiin kevään 2013 loppupuolella, kun Anu Pohjanoksa pyysi minua mukaan Munkka 75 -juhlaan yhdeksi neljästä juontajasta. Olin otettu pyynnöstä ja suostuin projektiin heti. Olin mukana juhlassa myös mustavalkoisessa mykkäfilmissä, jossa esiteltiin Munkkiniemen yhteiskoulun historiaa. Esiinnyimme ilmaisutaitoryhmäni kolmen tytön kanssa filmissä, joka kuvattiin jo keväällä ajoissa ennen juhlaharjoituksia.

Olen käynyt yläasteen Munkassa ja nyt olen abina lukiossa, joten juhlaan osallistuminen oli suuri kunnia. Kun sain käsikirjoituksen luettavakseni, ensimmäinen ajatukseni oli, että kuinka voinkaan oppia ulkoa nämä kaikki vuorosanat – ja ennen kaikkea esittää ne tuhannelle ihmiselle! Erikieliset vuorosanat tuntuivat myös alkuvaiheessa haastavilta. Käsikirjoitus oli kuitenkin niin hienosti rakennettu ja kekseliäs, että omaksuin vuorosanat lopulta kuin itsestään. Oli myös hauska yksityiskohta, että juontajat esiintyivät munkkeina aidoissa penkkarikaavuissa, joita me juontajat pian saamme itse käyttää.

Pidin juhlan käsikirjoituksessa siitä, että se oli kuin tarina Munkan historiasta ja munkkalaisuudesta. Oli hienoa, että me juontajat saimme muiden esiintyjien kanssa kertoa sen ihmisille, joilla on paljon hyviä muistoja omista kouluajoistaan Munkassa. Harjoittelimme keväällä ennen kesäloman alkua muutaman kerran omien juontajapariemme kanssa. Kesälomalla lueskelin vuorosanoja, mutta parhaiten opin ne syksyllä harjoituksissa juontajaparini Roope Rytkösen kanssa ja opettajien Anu Pohjanoksan, Salla Seurin ja Erja-Riitta Riihimäen avustuksella. Syksyn aikana meillä oli useita treenejä ja juhlan läpimenoja, joissa oman osuutensa oppi hyvin.

Oli hienoa, kuinka paljon meitä Munkan oppilaita oli mukana esiintymässä juhlassa. Yhteishenki treeneissä ja juhlapäivänä oli käsin kosketeltavissa. Koulun juhla viikko oli hieno, sillä jokainen munkkalainen sai kokea juhlavuuden erilaisissa aktiviteeteissa ja tilaisuuksissa. Viikko huipentui Munkka 75 -pääjuhliin perjantaina oppilasjuhlassa ja lauantaina kutsuvierasjuhlassa. Perjantain oppilasjuhlan juontajat Anna Luoma ja François Ossou juonsivat juhlan upeasti!

Juonsin Roopen kanssa lauantain kutsuvierasjuhlan, mikä oli ikimuistoinen kokemus. Lavalle astumisen odottaminen verhojen takana ja ensimmäisten vuorosanojen lausuminen jännittivät paljon. Yleisö oli kuitenkin niin vastaanottavainen ja lämmin, että rentouduin lavalla nopeasti. Oli hienoa nähdä, kuinka yleisö hymyili koko juhlan ajan ja nautti täysin sydämin. Kaikki juhlan toteutuksessa mukana olleet ylittivät itsensä sekä juhlan suunnitteluvaiheessa että itse pääjuhlissa. Tulen aina muistamaan tämän juontokokemuksen – ja ennen kaikkea munkkalaisuuteni.

Heli Makkonen
abiturientti

Juhlapuhe pääjuhlassa lauantaina 9.11.2013

Hyvät munkkalaiset ja Munkan ystävät!

Siirryin kansakoulusta oppikouluun 60-luvun toisella puoliskolla. Olin selvittänyt ainakin omasta mielestäni vaativan pääsykokeen ja olin ylpeä aloittaessani opiskelun Munkkiniemen yhteiskoulussa syyskuussa pitkän, kolmen kuukauden mittaisen kesäloman päätteeksi.

En muista ensimmäisiä päiviäni uudessa koulussa, mutta monia muita hyvinkin elävänä pysyneitä muistoja on säilynyt mielessäni. Vuodet Munkassa muovasivat minua ja tulevaisuuttani monin tavoin.

Muistan, että meillä oli innostavat ja osaavat opettajat, jotka todella välittivät siitä, että opimme asiat perusteellisesti. Varmasti oli innostavien ja asialleen omistautuneiden opettajien ansiota, että opiskelupaikan valinta lukion jälkeen aiheutti päänvaivaa, kiinnostavia aloja tuntui olevan loputtomiin. Lyyli Nora ja hänen jälkeensä Päivi Wickström istuttivat minuun kiinnostuksen liikuntaan: ei vain rakkaana harrastuksen vaan myös mahdollisena uravalintana. Koripalloa pelasim koulun joukkueessa ja ToPo:ssa, kunnes jouduin toteamaan, etten toiveista huolimatta taida kasvaa lajin edellyttämiin mittoihin.

Helvi Paavilainen opetti meille englannin kielen niin, että vieläkin ärsyynnyn, jos brittienglannin hienouksissa fuskataan. Kielitaito on ollut avainasemassa urallani. Tieteen maailmassa ei ilman englantia selviä, nykyisin tuskin missään työelämässä. Ruotsinopettajalleni Anni-Helena Rannalle kiukuttelin vielä lukiossa, etten iki-

nä tulisi ruotsin kielitaitoa tarvitsemaan, mutta kuinka ollakaan, päädyin Ruotsiin töihin melkein 15 vuodeksi ja vieläkin asun Tukholmassa. Oppi tästä hyvän kielitaidon lisäksi oli, että opetussuunnitelmien takana oli kuin olikin oikein hyvä näkemys omista tulevaisuuden tarpeistani.

Kielet siis kiinnostivat keinona ilmaisuun: englantia vai suomea, opettajaksi vai toimittajaksi? Aarne Salmisen suomen tunneilla opittiin kieliooppia, kirjallisuutta ja luovaa ilmaisua monin eri tavoin. Hän muisti myös aineitamme lukiessamme aina silloin tällöin muistuttaa meitä siitä, että Suomea on myös Pasilan pohjoispuolella... Aarne Salmisen joulunäytelmät olivat ikimuisia!

Biologiaa – mikä mahtava kirjo mielenkiintoisia kysymyksiä ja mahdollisuuksia! Tästä muodostui lopulta valintani, hyvin suurelta osin, koska opettajani Tuulikki Telaranta järjesti laboratoriokurssin veriryhmien määrittämisestä: yksi ainoa kurkistus kokeiden tekemisen maailmaan riitti ja olin koukussa - minusta tulisi tutkija!

Sain myös itseluottamusta omien rohkeidenkin valintojen tekemiseen. Kun valitsin aineyhdistelmäkseni genetiikkaa, biokemiaa ja mikrobiologiaa, opinto-ohjaajani totesi, että mielenkiintoinen aineyhdistelmä, mutta töitä sillä ei saa. Biotekniikan kehitys oli silloin vasta aivan alussa. Onneksi en uskonut ja etenin kiinnostukseni siivittämänä!

Munkkiniemen yhteiskoulu on yksityinen ja autonominen instituutio. Nykyään johdan uuden yliopistolain mahdollistamaa autonomista säätiöyliopistoa ja olemme monin tavoin saaneet kokea itsenäisyyden antamat mahdollisuudet omalle toiminnallemme. Kuten Munkalla, meilläkin on sekä toimivalta että vastuu omasta toiminnastamme. Olemme luopuneet jäykästä virkajärjestelmästä ja perustaneet uuden professoreiden urapolkujärjestelmän, joka antaa jo varsinkin nuorille tutkijoille mahdollisuuden edetä kohti pyysyvää professuuria. Uuden urajärjestelmän ansiosta meistä on tullut houkutteleva työnantaja myös kansainvälisille

nemuutoksia, julkinen sektorimme on liian suuri ja tehoton, ja väestömme ikääntyy. Maamme hallitus on asettanut Suomelle tavoitteeksi kehittyä maailman osaavimmaksi kansakunnaksi. Hallitusohjelman mukaan ”Suomi tähtää kansainväliseen kärkeen niin ammattiosaamisessa, korkeakoulutuksessa kuin tutkimus-, kehittämis- ja innovaatiotoiminnassa”. Me Aalto-yliopistossa olemme ottaneet tämän haasteen vakavasti.

Suomalainen peruskoulu on erinomaisella tavalla kyennyt nostamaan koko kansan osaamista ja varmistamaan nuo-

tutkijoille: uusista professoreistamme jo kolmannes tulee Suomen ulkopuolelta. Tutkijoiden liikkuvuus on avainasia tieteen ja koulutuksen alalla. Jokainen muualta tuleva tuo tullessaan kokemuksensa ja tietovarantonsa rikastamaan omaa osaamistamme. Samalla pääsemme osaksi kansainvälisiä verkostoja, jotka koituvat myös opiskelijoidemme hyödyksi, kun he etsivät sopivia kohteita ulkomaan vaihtojaksoille tai väitöskirjan jälkeiseen tutkimustyöhön.

Suomi ja koko Eurooppa on tällä hetkellä taloudellisten haasteiden edessä, ja tarvitsemme kipeästi uusia ideoita maamme kilpailukyvyyn säilyttämiseksi. Vanhat konstit eivät tepsä, vientiteollisuutemme käy läpi monenlaisia raken-

rillemme korkeatasoisen peruskoulutuksen. Yliopistojen toiminta on ihmisten lahjakkuuden ja osaamisen varassa. Menestyäksemme kansainvälisessä kilpailussa tarvitsemme maailman parhaat opiskelijat ja tutkijat. Hyvin nopeasti Aaltoon tullessani oivalsin, että meillä on jo maailman parhaat opiskelijat.

Mitä sitten opettaisimme näille valioryksilöille? Haasteemme on, että työelämä muuttuu niin nopeasti, ettemme vielä tänään tiedä, mihin ammatteihin osaajia koulutamme. Enää vain an harvat yritykset kykenevät menestymään vaikkapa 100 vuotta – yritysten keskimääräinen elinikä lähestyy pikemminkin 15 vuotta. Monia tänä päivänä suo-

situimpia ammatteja ei ollut olemassakaan vielä 10 vuotta sitten. Kuka olisi 10 vuotta sitten kyennyt ennustamaan, että kolme Suomen tällä hetkellä nopeimmin kasvavaa yritystä tuottaa tietokonepelejä?

Tärkeintä koulutuksessamme onkin, että opiskelijamme oppivat oppimaan jatkuvasti uutta. He joutuvat päivittämään osaamistaan ja luomaan itsensä uudelleen useita kertoja tulevan uransa aikana. Tänä syksynä alkanee, uudistetut kandidaatin tutkinto-ohjelmamme tarjoavat opiskelijoille entisiä paljon enemmän mahdollisuuksia valita erilaisia opintopolkuja, yhdistellä tekniikkaa, taloutta ja taidetta luovasti – hieman kuten itsekin aikanaan sain valita vapaasti valtavirrasta poikkeavan aineyhdistelmän. Opiskelijat näkevät usein tulevaisuutemme kirkkaammin kuin me opettajat ja tekevät siksi yllättäviä valintoja - niille on annettava tilaa.

Meidän on kannustettava opiskelijoitamme ottamaan onnensa omiin käsiinsä. Yrittäjyyden tukeminen ja siihen valmentaminen on yksi tärkeimmistä uudistuksistamme. Suomi tarvitsee tulevina vuosina lähes 300 000 uutta työpaikkaa. Tarvitsemme siis nopeasti uusia liikeideoita ja uusia yrittäjiä niitä perustamaan. Tässä yhteydessä voin ylipäätään todeta, että Aalto-yliopiston opiskelijoiden perustama kasvuyrityskiihdyttämö Start-up Sauna on jo onnistunut valmentamaan monia lupaavia kasvuyrityksen poikasia. Se on vain muutamassa vuodessa saavuttanut maineen yhtenä maailman parhaista alkuvaiheen kasvuyritysten valmentajista.

Ensi viikolla heidän järjestämänsä SLUSH-tapahtuma kerää yhteen tuhansia yrittäjiä ja sijoittajia Kaapelitehtaal-le. Mukana on monia tunnettuja kansainvälisiä sijoittajia, suuryritysten toimitusjohtajia sekä poliitikkoja kuten pääministeri Jyrki Katainen ja Venäjän varapääministeri Arkady Dvorkovich. Tilaisuuteen osallistuu myös Venäjän uusi innovaatiokeskus Skolkovo, jonka kanssa Start-up Saunalla on hiljattain solmittu yhteistyösopimus. Lehdistöstä tilaisuuteen ovat ilmoittautuneet mm. Forbes Magazine ja The Wall Street Journal.

Opiskelijoissamme on siis valtava kyky ja potentiaali, ja meidän tehtävämme on tukea kaikin tavoin heidän ajatustiaan ja kehitystään. Opetamme aikuisia, heillä on uusia ideoita ja sellaista osaamista, jota meillä opettajillakaan ei vielä ole. Ajatellaanpa vaikkapa nykyistä digitaalista kommunikaatioviidakkoa. Itse ainakin joudun usein pyytämään neuvoja joko pojaltani tai opiskelijoiltamme. Oikeastaan ainoa merkittävä ero opettajan ja opiskelijan välillä on, että opettajilla on enemmän kokemusta - opiskelijoilamme on usein tuoreempi näkemys asioista. Oppiminen on parhaimmillaan dialogia, josta molemmat osapuolet hyötyvät: opiskelijat ovat kumppaneitamme, eivät tyhjiä tauluja tai asiakkaita.

Hyvät ystävät! Uuden oppiminen on ihana seikkailu! Itse sain kipinän täältä Munkasta ja ilokseni näen, että sama kunnianhimoinen ja innostunut asenne oppimiseen ja opettamiseen elää täällä yhä. Useimmat meistä kuljettavat mukanaan muistoja hyvistä yhteisöistä, joihin olemme kuuluneet - on se sitten ollut koulun luokka, partio, urheiluseura tai jokin muu yhdessä toiminut joukko. Parhaimmillaan yhteisö tukee ja kantaa yksilöä eteenpäin kohti tuntemattomia vesiä ja uusia rantoja.

Yhteisö vaatii rakentamista, sen henki ja vahvuus eivät muodostu itsekseen, vaan edellyttävät määrätietoista työtä. Yksilöinä velvollisuutemme on rakentaa niitä yhteisöjä, jotka ovat meille tärkeitä ja joiden toivomme kantavan omia pyrkimyksiämme. Munkassa oli – ja on – vahva yhteisö ja hyvä henki: kouluaikana oli kivaa, sain elinikäisiä ystäviä, ikimuistoisia kokemuksia ja vahvan pohjan elämälleni – samaa positiivista ja innostunutta kulttuuria pyrin pitämään yllä myös Aalto-yliopistossa.

Toivotan parhainta onnea 75-vuotiaalle Munkalle ja pitkää ikää tärkeässä tehtävässä!

Tuula Teeri
Aalto-yliopiston rehtori

Vuoden Munkkalaiseksi
valittiin Senioriyhdistys.

Munkan koripallohistoriaa juhlistettiin senioreiden juhlaottelussa.
Liikuntahallin seinälle nostettiin viirit
koulun koripallojoukkueiden saavutusten kunniaksi.

Illtajuhla Kalastajatorpalla lauantaina 9.11.2013

Tätä juhlassa muisteltiin

Taisi olla Päivi Wickström, joka otti yhteyttä keväällä 2011 Munkan 75-vuotisjuhlien merkeissä. Siitä se alkoi – verkkaisesti, mutta innolla. Sisälläni tuntui ihan vanhojen teiniaikojen kutka: tehdä jotakin koululla – ja pitkästä aikaa taas koululle!

Sattumalta olin aloittanut samoihin aikoihin oman kirjaprojektini aineiston kartoittamisen. Ja kun kirjan työnimeksi oli tullut ”Elämäni kuvakirja – uraputki Munkasta Malmille”, niin kuvien keräämisestähän se työ aloitettiin.

Yksi vanhoista leikekirjoista löytyneistä kuvista oli vähän erikoinen ryhmäkuva vuodelta 1958, jonka nimeksi olin laittanut ”Banana Boat Song”. Kuva liittyi lehtori Helvi Paavilaisen ideoimaan esitykseen ”English Evening” –kulttuuri-illassa, missä yhtenä ohjelmanumerona oli ”Nightshift in the Port of Puerto Rico” –minimusikaali. Kuvan mustaksi naamioitu teiniporukka esitti juhlasalin lavalla juuri sen banaaninlastaajien laulun, jonka Harry Belafonte oli levyttänyt onnistuneesti muutama vuosi aikaisemmin.

Vuoden 1958 kuvassa (vasemmalta) on Olli Arrakoski, Marjaana Räike, Benita Katz, Yrjö Simojoki ja Jaakko Kyläsalo. Toisessa kuvassa on Yrjö Simojoki Kalastajatorpalla Munkka 75 -iltajuhlissa.

Emme me Yrjön kanssa Torpalla kuitenkaan enää muistelleet 55 vuoden takaisia tunnelmia, emme edes sitä, kuinka Paavilaisen hankkima aito banaaniterttu esitysten myötä oudosti harveni. Banaani oli nimittäin vielä tuolloin aika harvinainen herkku tavalliselle koululaiselle.

Minä sen sijaan muistelen vieläkin sitä hienoa uutta sovitusta samasta Belafonten ikivihreästä, jota seurasimme pääjuhlassa koulun nykyisten oppilaiden esittämänä. Siinä oli taitavasti yhdistetty musiikillista nostalgiaa ja koulun harrastustoiminnan historiaa nykyaikaiseen koreografiaan. Banaanitertun asemasta vaan kannettiin saman lavan poikki pulpetteja, mutta oikeassa rytmissä.

Nyt ymmärrän, miksi Anu Pohjanoksa oli jo juhlan suunnittelun alkuvaiheissa ollut niin kiinnostunut juuri tuosta laulusta. Olin ehkä onnistunut välittämään joitakin tunnelmia vuosikymmenten yli. Ja se tuntui hyvältä.

Jaakko Kyläsalo
toimittaja

Yrjö Simojoki Kalastajatorpalla

Seniorilla on munkanpurppuraiset*) linssit

Meitä istui autossa yksi kollega Munkasta ja viisi Munkan senioria, joista neljä oli vieläpä lähisukulaisiani. Takana oli juhlatiimin huipentuma Fiskiksellä ja fiilis oli mitä mahtavin – samaan aikaan onnellinen, ylpeä, innostunut ja hieman haikea. Tuntui uskomattoman hienolta olla munkkalainen muiden kouluamme juhlineiden munkkalaisten joukossa. Yhteisö ja siihen kuuluminen kun on iso osa ihmistä ja hänen identiteettiään, vaikei se koskaan täysin mutkatonta olekaan. Sitä väkisinkin miettii omaa paikkaansa ja rooliaan, sopiiko joukkoon, miten siihen sopii tai haluaako edes sopia.

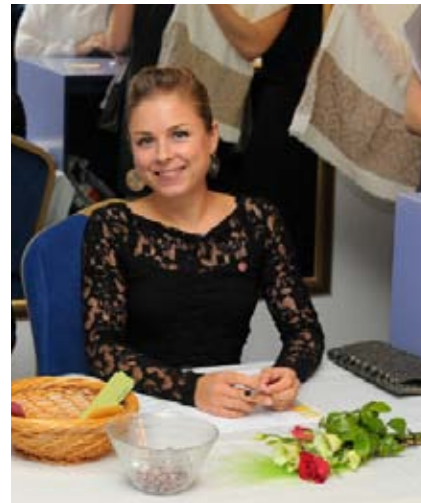
Munkkalaisuudessa on onneksi tilaa, jopa kysyntää monenmoiselle, vaikka samalla siinä on myös jotain voimakkaasti yhdistävää. Tämä tuli todistettua illan aikana käydessäni monia mielenkiintoisia keskusteluja eri-ikäisten senioreiden kanssa. Aihepaletti oli runsas, ja keskusteluissa maalailtiin hyvin syvällekin elämään.

Juhlaviikko ohjelmineen sai minut tajuamaan – ehkä paremmin kuin koskaan aikaisemmin – kuinka valtavasti suuri ja tärkeä osa minua Munkka onkaan. Varmasti kaikkein arvokkain eväs, jonka Munkasta olen koulutuksen muodossa elämäni saanut, on vapaus – vapaus tehdä elämässäni asioita, joista todella nautin ja joissa voin kokea olevani hyödyksi.

Munkanpurppuraisten linssien läpi maailma näyttää olevan laitojaan myöten täynnä mahdollisuuksia! Onneksi Munkassa kasvoi myös ymmärtämään, että asioita, joita ei osaa tehdä, pääsee tekemään vain tekemällä niitä. Oppia ikä kaikki!

Meissä munkkalaisissa on sitä jotain! Pikku Prinssi saattaisi Ketun opeista oivaltaneena sanoa, että Munkka on kesyttänyt meidät ja me olemme kesyttäneet Munkan.

Eeva Halonen
koulun entinen oppilas,
nykyinen biologian ja maantiedon opettaja

*) Munkanpurppurainen tarkoittaa tässä yhteydessä koulun nykyisestä logosta ja myös tämän lehden kannesta tuttua purppuranpunaista väriä.

Kalastajatorpan iltajuhla numeroina

- 1083 vierasta tuli sisään yhdestä ovesta 40 minuutin aikana.
- Vastaanottamassa kahdeksan opettajaa sekä help-desk, jossa päivysti kaksi ihmistä.
- Jokainen vastaanottaja otti siis vastaan noin 135 vierasta.
- Neljä salia: kahdessa salissa istumapaikat ja kahdessa vapaa istumajärjestys.
- Käytännössä kaikki vieraat olivat saleissa klo 19.00, ja juhla pääsi alkamaan ajallaan.

”Good schools do matter.”

Munkkiniemen yhteiskoulu ei ole Sykki, Norssi taikka Ressu. Mutta itsetunnossaan ja sisäänpäin kääntyneisyydessään Munkka on ikuinen nelo-nen – hetkinen, ei todellakaan. Ikuinen kakkonen. Munkkiniemen yhteiskoulu on kenties asiaan vihi-kiytymättömien mielestä hieman perifeerinen (munkkalainen!) koulu, joka aikoinaan ei alistanut kaupungin kouluksi vaan ns. korvaavaksi kouluksi. Sitä paitsi Munkan kautta Suomeen tulivat sellaiset asiat kuin Broadcasters (Amerikan palvonta), jenk-kifudis – ja koripallo!

Koripallo todellakin rantautui Munkkaan, sitä pe-lattiin legendaarisen Pentti Nohynekkin (Bubin) ta-kapihalla, Torpan Pojat istuivat Ukko-Munkissa, ja – aivan vakavasti – koripallo on keskeinen osa munkkalaista identiteettiä. Koulun nyt vietetyissä 75-vuotisjuhlissa koripalloilijoita juhlittiin erillises-sä tilaisuudessa. Kysykää vaikka Anssi Rauramolta.

Munkassa puhuttiin aivan yleisesti munkkahenges-tä, siitä tunteesta, että me kävimme aivan erityistä koulua. Jotkut ohittivat tällaisen olankohautuksella, ehkä syystäkin, mutta me, joihin tämä henki tarttui, uskoimme siihen todella.

Munkkaan tuleminen oli minulle hämmentävä ja lähes alusta asti positiivinen kokemus. Olin ujo ja punastuvainen, mutta – mitä ihmettä – niin olivat monet muutkin, ja meidän annettiin olla omia it-sejämme. Lopulta huomasin senkin, että koulussa

saattoi olla (kiusaamatta) hyvä oppilas. Luin siis läksyt vartissa, ja yhtäkkiä arvosanani nousivat tai-vaaseen (suhteessa varsin vaatimattomaan lähtöta-soon). Jos (ja vain jos) akateemista koulutusta pitää jonkinlaisena mittarina menestyksestä – mitä se ei todellakaan ole –, minusta ei koskaan olisi tullut valtiotieteen tohtoria ilman Munkkiniemen yhteis-koulua.

Opettajat olivat persoonallisuuksia. Kai ne kaikissa kouluissa ovat, mutta heil, munkkalaisia persoonal-lisuuksia, lähes eksentrisiä porvareita. Ja niin an-nettiin oppilaidenkin olla. Kun minulla oli kolmin-kertainen korvakoru ja pukeuduin viininpunaiseen kaapuun (sic!), historianopettaja Pirjo Mildh totesi coolisti näyttäväni Leo Tolstoilta.

Opettajia voisi luetella loputtomiin, mutta mainitta-koon nyt hengen nostattajina eksentrisistä eksent-risin matematiikanopettaja Aira Tiira, voimistelun-opettaja Bubi ja silloinen rehtori Jorma Rytkönen. Muistan, kuinka Rytkönen koulun kevätkuuhissa totesi englanniksi munkkahengestä puhuessaan: ”Good schools do matter.” Jotkut hihittivät, koska emme vielä tienneet, että do-sanalla voi myös ko-rostaa sanaa, ja lause oli kielipillisesti oikein ellei peräti korkeakulttuurinen. Noh, Munkka opetti.

Munkan jäljet? Koulua käydessäni olin kiinnostu-nut lähinnä sandinistoista ja Nicaraguasta, Kalevi Kivistöstä ja SKDL:n hajoamisesta, Che Guevaran

ikonisesta hahmosta jne. Ja niin annettiin olla. Ei kai mikään koulu olisi niin typerä tai autoritäärinen ja kohtuuton, että se suoranaisesti vaikuttaisi oppilaiden poliittisiin kantoihin.

Otetaan kysymys uudestaan: Munkan jäljet? Vähitellen, vanhemmiten, minusta tuli yhä enemmän porvari, ei eriarvoisuutta tai rahavaltaa palvova porvari, vaan jonkinlainen vastarannan kiiski. Väittelin toki myöhemmin sosiaalipolitiikan laitokselta, eivätkä tietyt vasemmistolaiset elementit minussa mihinkään ole kadonneet – mutta Munkka. Korvaava

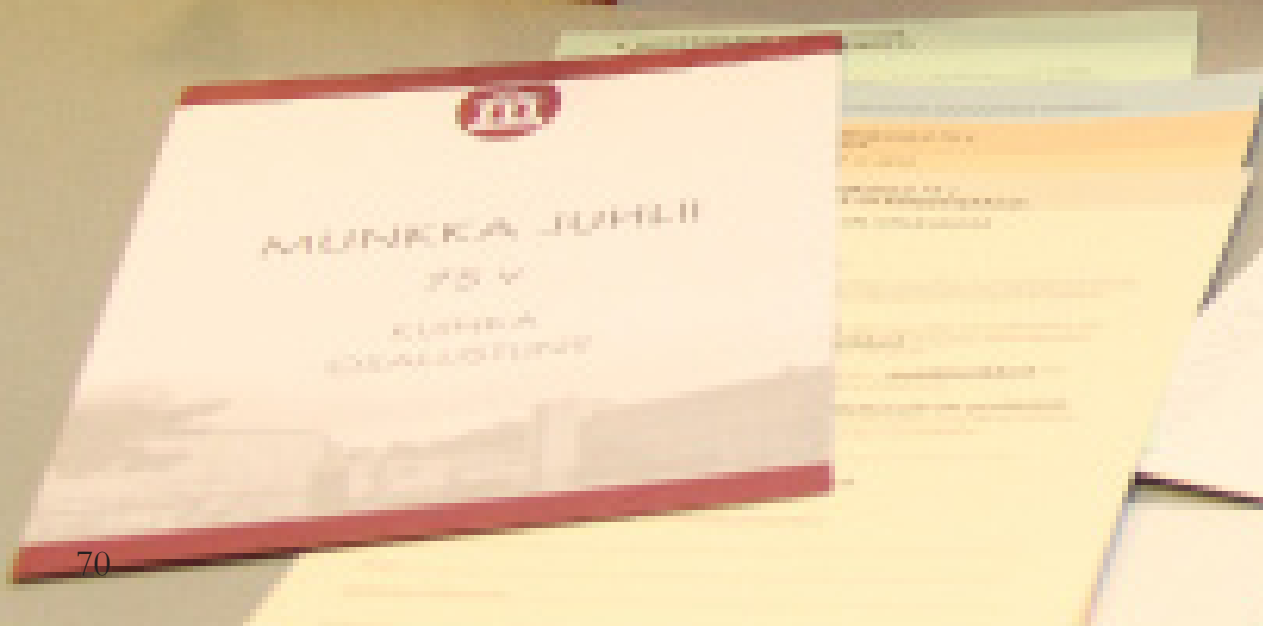
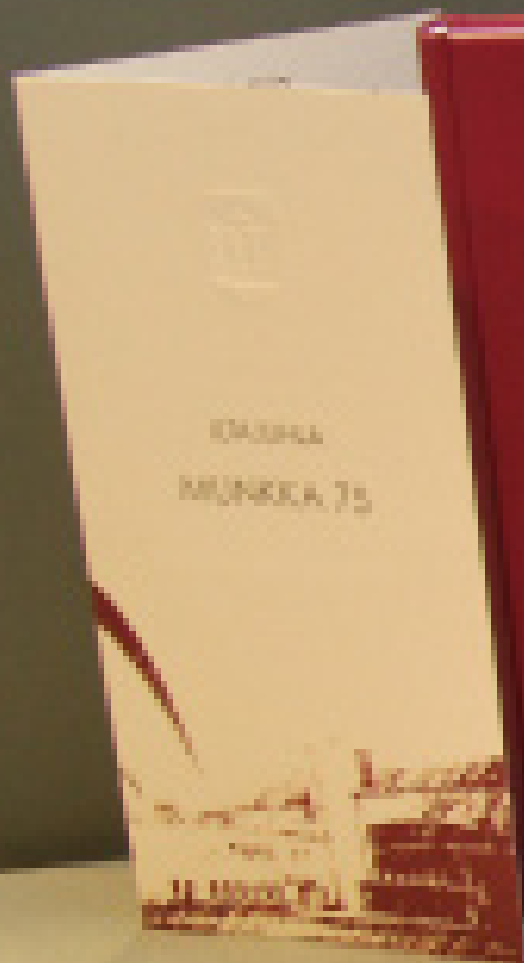
koulu. Meidän omahyväisyytemme ja sisäänpäämme lämpiävyytemme, joka toisia niin ärsyttää. Sanotaan tämä porvarillisesti: ”Good schools do matter.”

Kalle Haatanen

VTT, tietokirjailija, toimittaja

(Alkuperäinen teksti kokonaisuudessaan on luettavissa kirjoittajan blogissa osoitteessa <http://www.kallehaatanen.fi/2013/11/munkka-75-vuotta-9112013.html>)

ikkelaisten yhteiskoulun
oppilasmatriikki
1938–2013

Juhlaviesti

Ennen 75-vuotisjuhlan alkua Munkkiniemen yhteiskoulun oppilaskunnan puheenjohtaja Veera Ahokas ja taloudenhoitaja Touko Aroheikki katselivat kirjaston vitriinissä olevia abi-lehtiä.

Munkkalaisuus on asenne

Munkkiniemen yhteiskoulussa on juhlittu koko viikko koulun 75-vuotista historiaa.

Johanna Mannila HS
Munkkiniemi

"AINA voi sanoa ylpeästi, että on munkkalainen", totesi Touko Aroheikki perjantaina ennen Munkkiniemen yhteiskoulun 75-vuotisjuhlan alkamista.

Koulun oppilaskunnan taloudenhoitaja Aroheikki ja puheenjohtaja Veera Ahokas pohtivat opinahjon ansioita.

Koulu tunnetaan heidän mielestään traditioista, yhteishengetä, koripallosta ja positiivisesta asenteesta.

Munkkalaisuus ei heidän mielestään ole kiinni asuinpaikasta:

Ahokas asuu Niemenmäessä ja Aroheikki Pitäjänmäessä.

Kumpikaan ei pelaa koripalloa, vaikka Munkka on nykyin peruskoulujen Suomen-mestari.

REHTORI Aki Holopainen puolestaan luettelee koulun erityispiirteet hieman eri tavoin.

"Paikallinen identiteetti on poikkeuksellinen vahva, ja meillä on oppilaita monessa sukupolvessa."

Kansainvälisyys, perinteet ja yhteisöllisyys ovat olleet koulussa tärkeitä, Holopainen arvioi.

"Yhteisöllisyyttä edistää se, että oppilaat haluavat tulla tänne. Otan lukioon mieluummin 8,5:n keskiarvon oppilaan, joka on valinnut lukionne ensisijaiseksi vaihtoehdoksi sen sijaan,

että ottaisin 8,9:n keskiarvon oppilaan, jolle tämä koulu on vasta kolmas vaihtoehto."

Ylioppilaskirjoitusten pakollisten aineiden keskiarvovertailussa Munkkiniemen yhteiskoulu on valtakunnallisesti ollut vaihtelevasti sijoilla 30–40.

KOULUN 75-vuotisjuhlan ohjelman valmistelu alkoi jo puolitoista vuotta sitten äidinkielen opettajan Anu Pohjanoksen johdolla. Suuri osa esiintyjistä on abiturientteja.

Juhlat jatkuvat lauantaina: kutsuvieraat ja entiset oppilaat kokoontuvat juhlaillallisille.

Viikon kestäneen juhinnan huipennuksena Kalastajatorpan juhlaillallisilla on mukana 1100 koulun senioria.

Munkkiniemen yhteiskoulun peruskivi muurattiin 9. marraskuuta 1950. Kuvassa rehtori Jussi Saukkonen lukee peruskiveen muurattavaa pergamenttia. Tilaisuuteen osallistuvat vanhempainneuvoston, kannatusyhdistyksen ja oppilaskunnan edustajat.

TAUSTA

Yksityiskoulut jäivät henkiin

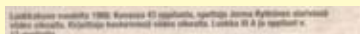
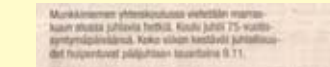
MUNKKINIEMEN yhteiskoulun historiassa kiteytyy yksityiskoulujen taistelu olemassaolosta, kun Suomessa siirryttiin peruskoulujärjestelmään.

Kyse oli poliittisesta riidasta oikeiston ja vasemmiston kesken.

Helsingissä peruskouluun siirtymistä alettiin suunnitella vuonna 1970 koulusuunnittelutoimikunnassa. Sen puheenjohtaja oli Munkkiniemen yhteiskoulun rehtori Jussi Saukkonen (kok).

Riitaisa toimikunta ei saanut aikaan konkreettisia tuloksia, joten Helsinki joutui perustamaan uusia työryhmiä.

SOPU Helsingin yksityiskouluista saatiin vasta joulukuussa 1976. Helsinkiin jäi 18 yksityistä koulua. Munkkiniemen yhteiskoulu allekirjoitti sopimuksen kesäkuussa 1977 – vain viisi viikkoa ennen kuin pääkaupunki siirtyi peruskoulujärjestelmään.

Yli tuhat entistä oppilasta juhlii Munkkiniemen yhteiskoulun 75-vuotispäivää

Munkkiniemen yhteiskoulussa Helsingissä juhlittiin koulun 75-vuotista historiaa koko viikko.

“Koulumme tunnetaan ennen kaikkea vanhoista traditioista, yhteishengestä, koripallosta ja positiivisesta asennoitumisesta”, kiteyttivät Munkkiniemen yhteiskoulun oppilaskunnan puheenjohtaja Veera Ahokas ja taloudenhoitaja Touko Aroheikki .

“Aina voi sanoa ylpäesti, että on munkkalainen”, Aroheikki sanoi ennen koulun 75-vuotisjuhlan alkamista perjantaina.

Munkkalaisuus ei ole Ahokkaan ja Aroheikin mielestä kiinni asuinpaikasta: Ahokas asuu Niemenmäessä ja Aroheikki Pitäjänmäessä. Kumpikaan ei myöskään pelaa koripalloa, vaikka tälläkin hetkellä Munkka on peruskoulujen Suomen mestari.

Abiturientteina kumpikin tietää jo suurin piirtein, mitä tahtoo tehdä ylioppilaskirjoitusten jälkeen: Ahokas haluaisi kauppar korkeakouluun, Aroheikki joko oikeustieteelliseen tai Aalto-yliopistoon Otaniemeen.

“Nuo ovat aika tyypillisiä jatko-opiskeluvaihtoehtoja täällä”, Ahokas myöntää.

Koulun rehtori Aki Holopaisen listana koulun erityispiirteet hieman eri tavoin.

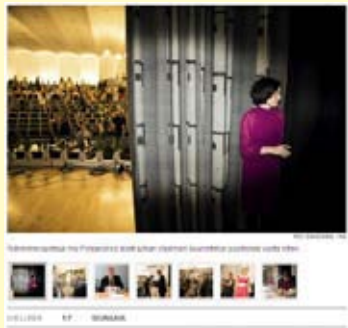
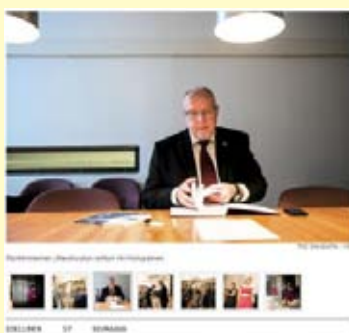
“Paikallinen identiteetti on poikkeuksellinen vahva ja meillä on oppilaita jo monessa sukupolvessa.”

Kansainvälisyys on ollut koulussa tärkeää, samoin perinteet ja yhteisöllisyys, arvioi Holopainen.

“Yhteisöllisyyttä edistää se, että oppilaat haluavat tulla tänne. Otan lukioon mieluummin 8,5 keskiarvon oppilaan, joka on valinnut lukionne ensisijaiseksi vaihtoehdoksi sen sijaan, että ottaisain 8,9 keskiarvon oppilaan, jolle tämä koulu on vasta kolmas vaihtoehto”, Holopainen sanoi.

Koulun yläasteen oppilaat tulevat lähialueilta Munkkiniemestä, Munkkivuoresta, Niemenmäestä ja Pitäjänmäestä.

Ylioppilaskirjoitusten pakollisten aineiden keskiarvotailuissa Munkkiniemen yhteiskoulu on valtakunnallisesti ollut vaihtelevasti sijoilla 30–40. “Helsingin yleislukioista Ressun lukion perässä. Tuloksemme ovat olleet samanlaisia kuin Töölössä, Kulosaarissa ja Oulunkylässä”, kertoi Holopainen.

**Yhteiskoulun
75-vuotisjuhla keräsi
salin täydeltä väkeä**

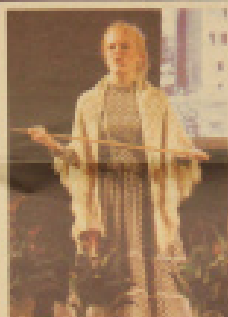
Juhlapuheissa pohdittiin
muikkalaisuuden merkitystä

Wissenschaftler warnen:
Klimawandel führt zu steigender Meeresspiegel und Übersiedlung von Millionen Menschen.

1. The first step is to identify the problem.

[illegible]

Significance results
are reported in
parentheses.

100

2000. *Journal of Management Education* 24(1): 10-20.

© 2000 Blackwell Science Ltd
Journal of Internal Medicine 247: 111-117

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

The Journal of Management Education 32(1)

Munkasta maailmalle

Munkkiniemen yhteiskoulun historia 1938-2013

Tule mukaan kuuntelemaan **torstaina 12.12.2013 klo 18:00** kun dosentti, yliopistonlehtori **Jari Salminen** Helsingin yliopiston Opettajankoulutuslaitokselta kertoo uudesta kirjastaan **Munkasta maailmalle - Munkkiniemen yhteiskoulun historia 1938-2013**. Keskustelussa on mukana myös rehtori Aki Holopainen. Kirja julkaistiin Munkkiniemen yhteiskoulun 75-vuotisjuhlaviikolla marraskuussa.

Tilaisuudessa on mahdollista ostaa teoksia:

Munkasta maailmalle - Munkkiniemen yhteiskoulun historia 1938-2013 35€

Munkkiniemen yhteiskoulun oppilasmatrikkeli 1938-2013 35€

Molemmat tookset alennettuun yhteishintaan 60€

(Huom! Vain käteismaksu)

Tervetuloa!

Valokuvakilpailun satoa

